

קסג:

עין משפט
ור מצוה

גמ פשוט פרק עשירי בבא בתרא

מסורת הש"ס

(א) ר"ח תלמי בשם ר' יוחנן
(ב) ר"ח תלמי בשם ר' יוחנן
(ג) ר"ח תלמי בשם ר' יוחנן
(ד) ר"ח תלמי בשם ר' יוחנן

הגהות הב"ח

(א) נ"ב א"ר שיהא אה
נמי פסול: (ב) ר"ח תלמי בשם ר' יוחנן
אלא כן וי' שטר ועדים
באותה שעה נ"ל ויתב
פסולים מתקין: (ג) ר"ח
ועדוהו דלמא כ"ו שטר
והי פירוש ויתב
למא כן שיעה חלק:
(ד) ר"ח תלמי בשם ר' יוחנן
והי פירוש ויתב
למא כן שיעה חלק:
(ה) ר"ח תלמי בשם ר' יוחנן
והי פירוש ויתב
למא כן שיעה חלק:
(ו) ר"ח תלמי בשם ר' יוחנן
והי פירוש ויתב
למא כן שיעה חלק:
(ז) ר"ח תלמי בשם ר' יוחנן
והי פירוש ויתב
למא כן שיעה חלק:
(ח) ר"ח תלמי בשם ר' יוחנן
והי פירוש ויתב
למא כן שיעה חלק:
(ט) ר"ח תלמי בשם ר' יוחנן
והי פירוש ויתב
למא כן שיעה חלק:
(י) ר"ח תלמי בשם ר' יוחנן
והי פירוש ויתב
למא כן שיעה חלק:
(יא) ר"ח תלמי בשם ר' יוחנן
והי פירוש ויתב
למא כן שיעה חלק:
(יב) ר"ח תלמי בשם ר' יוחנן
והי פירוש ויתב
למא כן שיעה חלק:
(יג) ר"ח תלמי בשם ר' יוחנן
והי פירוש ויתב
למא כן שיעה חלק:
(יד) ר"ח תלמי בשם ר' יוחנן
והי פירוש ויתב
למא כן שיעה חלק:
(טו) ר"ח תלמי בשם ר' יוחנן
והי פירוש ויתב
למא כן שיעה חלק:
(טז) ר"ח תלמי בשם ר' יוחנן
והי פירוש ויתב
למא כן שיעה חלק:
(יז) ר"ח תלמי בשם ר' יוחנן
והי פירוש ויתב
למא כן שיעה חלק:
(יח) ר"ח תלמי בשם ר' יוחנן
והי פירוש ויתב
למא כן שיעה חלק:
(יט) ר"ח תלמי בשם ר' יוחנן
והי פירוש ויתב
למא כן שיעה חלק:
(כ) ר"ח תלמי בשם ר' יוחנן
והי פירוש ויתב
למא כן שיעה חלק:

הניחא לרב כהנא דמתני לה משמיה דשמואל
שפיר אלא לרב טביומי דמתני לה משמיה
דרב מאי איכא למימר קסבר כל כי האי
גוונא אין מקיימין אותו מן האשרתא שבו
אלא מן העדים שבו ורבי יוחנן אמר לא שנו
אלא בין העדים לכתב אבל בין עדים
לאשרתא יאפילו שיטה אחת (א) פסול מאי
שנא בין עדים לאשרתא ידלמא גיזו לעילאי
וכתב הוא ועדיו בשיטה אחת וקסבר ישטר
הבא הוא ועדיו בשיטה אחת כשר אי הכי
בין עדים לכתב נמי דלמא גיזו ליה לעילאי
וכתב מאי דבעי וחתמי סהדי קא סבר
שטר הבא הוא בשיטה אחת ועדיו בשיטה
אחרת פסול וליחשו דלמא כתב הוא ועדיו
בשיטה אחת ואמר אנא לרבות בעדים
הוא דעבדי קסבר כל כי האי גוונא אין
מקיימין אותו מן העדים שלמטה אלא
מן העדים שלמעלה גופא אמר רב
ישטר הבא הוא ועדיו על המחק כשר
ואם

בהן אשרתא פסולין שיכולין לתקנו ויכתוב הוא ועדיו על המחק
אלא ודאי סבירא ליה דאין מקיימין כבי האי גוונא מאשרתא אלא
מן העדים ויש לומר דסבר ר' יוחנן אי מטייט ליה פסול משום דני
דינא אטייטא חתמי אי נמי איכא למימר דלא פליגי אלא רב מיירי
בטייטא ורבי יוחנן מיירי בלא
טייטא (ו) א"ר שיהא אה צין עדים
לאשרתא לרב כשר דכל כה"ג אין
מקיימין אותו מאשרתא אלא מעדים
שבו. כן: ואל"ו הניחא א"ר
כהנא (ז) משמיה דשמואל קאמר
ל"ה. קשה לדלידה מי ימח א"כ
כל שטר מקיים ימחקו ויש לומר
דהא לא קשה כולי האי דכיון שהיה
כתוב מתחלה לא יוכל לתקנו שלא
יהי ניכרם האומות אבל מתקן
בטייטא אינו ניכר וימחקנה ויכתוב
נמו שרצה ואל"ו דבמקום פריך ואלא
חלמך חוזר ומחקן אע"פ שהיה
מחקן לפי האמת פריך דאין חילוק
בין טייטא לכתב: שיטה אחת
נ"ב פ"ט. שיטה אחת והאשרתא (ו) מקיימין
וא"כ כי היכי דפסולין שטר הנא
הוא בשיטה אחת ועדיו בשיטה
אחרת משום שדרך עדים להרחיק
מתחתן מן הכתב שיטה אחת הכי
נמי הוה לן למיפסל שטר הנא הוא
ועדיו בשיטה אחת משום שכתב דין

רבינו גרשום

הניחא לרב כהנא דמתני לה משמיה דשמואל
שפיר אלא לרב טביומי דמתני לה משמיה
דרב מאי איכא למימר קסבר כל כי האי
גוונא אין מקיימין אותו מן האשרתא שבו
אלא מן העדים שבו ורבי יוחנן אמר לא שנו
אלא בין העדים לכתב אבל בין עדים
לאשרתא יאפילו שיטה אחת (א) פסול מאי
שנא בין עדים לאשרתא ידלמא גיזו לעילאי
וכתב הוא ועדיו בשיטה אחת וקסבר ישטר
הבא הוא ועדיו בשיטה אחת כשר אי הכי
בין עדים לכתב נמי דלמא גיזו ליה לעילאי
וכתב מאי דבעי וחתמי סהדי קא סבר
שטר הבא הוא בשיטה אחת ועדיו בשיטה
אחרת פסול וליחשו דלמא כתב הוא ועדיו
בשיטה אחת ואמר אנא לרבות בעדים
הוא דעבדי קסבר כל כי האי גוונא אין
מקיימין אותו מן העדים שלמטה אלא
מן העדים שלמעלה גופא אמר רב
ישטר הבא הוא ועדיו על המחק כשר
ואם

כולו בשיטה אחת והעדים בשיטה אחת פסול. ונראה בעיני שטר
של דבר הוא ועדיו בשיטה אחת כשר דלא פלוג רבנן בין שטר גדול
לשטר קטן שיהא קטן פסול יותר מן הגדול אבל אם כולו בשיטה
אחת ועדיו בשיטה אחרת פסול והיינו טעמא דאמרין לעיל (קסג). הרמיק
שיטה אחת חלק בין שטר לעדים כשר וטעמא דאמרין (קסג) אין למדין
משטת אחרונה ואם כן שטר אומר כשר היכא דהשטר בשיטה אחת
ועדיו בשיטה אחרת איכא למיחש דנזיז ליה לעילאי וכמא כהנא
שיטה חלק מאי דבעי וחתמי סהדי: הוא ועדיו. השטר והעדים:
ומשני קסבר ר' יוחנן שטר הנא. לפיכך בשיטה אחת ועדים בשיטה
אחרת תחתיה פסול דכפרשית טעמא משום דאין למדין משטת
אחרונה דאמרין לעיל: (ו) דלמא. היינו הך פירכא דגזיז ליה
לעילאי וכמא מאי דבעי וחתמי סהדי והכי פריך וניחוש ודלמא
הך חלק שהיה בין שטר לעדים יזף כה וחתך את השטר למעלה
דלמא כתיב כהנא שיטה חלקה שהכשרו בין השטר לעדים כל
מאי דבעי וחתמי נמי סהדי כהנא שיטה אחרת שטר הנא הוא
ועדיו בשיטה אחת וכשר והעדים שלמטה של שיטה ההיא
אומר הוסיפתי על הראשונים לפרסם את הדבר יומר: ומשני ל
כי האי גוונא כו'. כלומר כשיזיז לפיכך שטר הנא הוא ועדיו
בשיטה אחת ויש כה עוד חתם אותה שטר הנא אחרים אין
מקיימין אותו אלא כהן העדים החתומים עמו בשיטה אחת:
וא"כ

דמקיימין השיטה אחת מן העדים ויכול לייף בזה שיהא שיטה ויש לומר
דקסדי לא דייק למקון חתמתם אלל צ"ד דייק וחתמי סהדי שטר לעדים
וכשהרחיקו שיטה אחת פסול שיכול לכתוב בה שטר הוא ועדיו בשיטה
אחת והאשרתא (ו) מקיימין השטא דחתין להכי דפסולין אותן שטרות
שיכול לייפייניה א"כ לרוב צחות שטרות וכתובות שיש להן גליון
אלא יחתמו העדים וכן אלל זה שיכול לנא לדי יזוף ויכתוב בגליון
שכאור העדים מה שירצה והכי שטר הנא הוא ועדיו בשיטה אחת
וכשר ויחתוך כל השטר אלל יחתמו זה חתם זה דהשטא ליכא למיחש (ו)
למי משום שיכתוב בגליון שטר לפי העד אי פליגי החתום חייב
לפלוני מנה והכי שטר הנא הוא והיה כתב ידו בשיטה אחת משום
הא לא פסולין לשטרא דלחיה העד הוא דלפסיד אנפשיה חתם חתם
במקום שיכול לייף ולכתוב על עצמו מה שירצה ואין לפסול השטר
אלא כשיש חלק לפניהם והן חותמין זה אלל זה עממה יכול לעשות
שטר שיש (ז) שני עדים להוציא מאחרים אלל משום עצמו לא דלחיה
אלא דלפסיד אנפשיה וכן נמי אם אין גליון פסולין שטר הנא כשיכול
שיטה זה אלל זה כיון שיש חלק לפניהם משום ההוא טעמא (י)
שפירשמי אלל זה חתם זה אי נמי מניין למימר דלפ"י ים גליון מרובה
כרש (א) השטר והעדים חתומין זה אלל זה כרש שיטה של שטר כשר
כרש"י דמאי כתיב מאי דבעי כרש"י גליון דלא פסולין שטר הנא כשיכול
לייף בחלק שהוא נזק השטר שאינו יכול לתקנו ואם היה חתוך
היה השטר פסול כגון שני שטרין לפני העדים או (ז) לפני האשרתא
בניו וכו' חלק שהוא אחר השטר במקושר בסופו שנס הוא לרוב
דבעי כי אלל בחלק שאין נזק השטר שאם היה נחתך לא היה השטר פסול
אע"פ שיכול לייף כי מה שירצה אין השטר פסול כגון חלק (ז) נזק
שגליון וגם רוב פעמים שפושטין חותמין בכתובות זה חתם זה ומניחין
פסול שטר (ז) ע"ה) מיהו אם חתמו בשטר כסוף שיטה זה אלל זה והניחו
מאי שיטה חלק לפניהם פסול דהיינו חלק פסול דאמרין חלק היה (ז) בשטר
כתוב שהיו העדים חתומין עליו והוא חתם ועשה (ז) והשטר (ז) לפני
העדים שיכולין להניח חלק לפניהם כיון שאינו נזק השטר אלל ים להן לחתום
אלא חתם זה ואל"ו אינו נזק השטר אחרת חתימה חתם חתם חתם חתם
למשטר פסול דלמא מדיין
כי האי גוונא. אי הכי
בין עדים לשטר אכא
בשיטה אחת כשר ואיכא
למיחש דלמא גיזו לעילאי
כל כתיבה השטר ויחסי
מאי דבעי בהדיא שטר
הך חתיב פלוגי פלוגי
והא חתמי סהדי בשיטה
שניה שהיו חתומין ויחסי
וגם קודם השטר שחתמו.
ומשני קסבר ר' יוחנן שטר
הכתוב בשיטה אחת כשר
(והא) דאיכא למימר הכי
מתמי עובדא אבל ליהבא
דאיהו בשיטה אחת ועדיו
בשיטה אחרת פסול. ר' יוחנן
אמר ליה אמאי חתמית
העדים נמי בשיטה שניה
אמר לרבות בעדים אנא
עבדי כדי שיהא חתוב
ספורסא ואמאי כשר. קסבר ר' יוחנן כי האי גוונא אין מקיימין אותו שטר אלא מן העדים שלמעלה החתומין באותה שיטה של השטר אם יש עדים שכתבין שהיא כתיבת ידם כשר ואם לא פסול:

(א) אלל על המחק אין מקיימין אותו שטר. (ב) נראה דל"ה היכא דכתיב בין עדים לכתב אלל בין עדים לאשרתא א"ר שיהא אה צין עדים (ג) ר"ח תלמי בשם ר' יוחנן ודאי שטר הנא הוא ועדיו בשיטה אחת ויחסי חתמי סהדי קא סבר שטר הבא הוא בשיטה אחת ועדיו בשיטה אחרת פסול וליחשו דלמא כתב הוא ועדיו בשיטה אחת ואמר אנא לרבות בעדים הוא דעבדי קסבר כל כי האי גוונא אין מקיימין אותו מן העדים שלמטה אלא מן העדים שלמעלה גופא אמר רב ישטר הבא הוא ועדיו על המחק כשר ואם

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones